

In die dagen heeft Toorop ook veel muziek gemaakt; hij had een intiem vriend, Couwenberg genaamd, een zeer begaafd, gevoelig violist, dien hij op de piano begeleidde. Zoo musiceerde hij veel, tot aan den dood van dien vriend; — sinds deze gebeurtenis was 't voor Toorop met spelen gedaan; nooit meer deed hij 't weêr zooals toen; wêl bleef hij nog af en toe fantaiseeren, wanneer hij er den drang toe voelde, en een groot en kundig muzik-liefhebber is hij nog.

Uit Delft kwam Toorop dikwijls in den Haag, waar zijn voogd woonde, de heer Wichers, die hem zoo vol liefde voor schilderen en teekenen ziende, eens toen hij ziek was en hij zich niet met zijn pupil kon bezighouden, tot hem zeide: »ga eens naar den heer Ahn, die heeft veel schilderijen waar je plezier in zult hebben.» Toorop nam een schetsboek mede om aan Ahn te laten zien, die met zijn kennersblik al 't goede inzag dat dit werk vertoonde, er enorm veel voor gevoelde, en vroeg om alles te zien wat hij gemaakt had.

Dit gebeurde omstreeks het jaar '80. Hij was toen erg onder den indruk van Doré en van Rembrandt, van wiens werken hij op de markt met zijn weekgeld reproductiën kocht.

De heer Ahn was opgetogen na al zijn arbeid gezien te hebben, en liet de zware portefeuille aan verschillende schilders zien, waaronder Sadeé, Ter Meulen en Bakhuizen, die ook hunne bewondering met enthousiasme uitten. Dit was beslissend voor de toekomst van Toorop. De heer Ahn drong er zoo op aan om hem zijn gang te laten gaan, dat vader en toeziende voogd, ondanks hun tegenzin, moesten toegeven, en hij naar Amsterdam vertrok, om daar aan de Rijks-akademie te gaan studeeren.

Hier bleef hij twee jaren, van Oct. '81 tot Oct. '83, een tijd van zeer veel belang voor zijn ontwikkeling als schilder. Allebé, de zoo artistieke directeur, had zeer veel invloed op hem; hij raadde hem voornamelijk aan naar de natuur te teekenen en te schilderen, naast studiën naar de antieken. Hij werkte heel hard, en 's avonds nog aan composities, t'huis.

Aan die Akademie was ook dat kleine aantal jongelui aan het studeeren, die thans een krachtige groep vormen in onze kunst. In een hogere klasse reeds was Willem Witsen, en naast Toorop: Karsen, Van der Valk, Wally Moes. Met Toorop werkten hier ook Jan Veth en Derkinderen, wiens groote energie en arbeidskracht hij zeer bewonderde, en met wien hij ook nauwere vriendschap sloot. Deze was in de hoogste schilderklasse. Bij diens schoonbroeder, den heer Schultze, een zeer geletterd en muzikaal man, kwamen zij vaak bijeen. Met hem is Toorop altijd zeer bevriend gebleven. Later kwamen bij dezen zich nog voegen Voerman en Haverman, uit Antwerpen teruggekeerd, die weêr aan de Amsterdamsche akademie kwamen teekenen.

Deze jongelui vormden een levenskrachtige groep — de toekomst heeft 't bewezen, — vol hoge aspiraties, enthousiasme en hartstocht. Toorop o. a. was zeer onder den indruk van Victor Hugo, en maakte dramatische compositiën door diens werk geïnspireerd, zóo romantisch soms „dat Allebé ervan schrok!” Ook genoot hij veel in de Jodenbuurt, dit ghetto dat alle schilders